

Hvad er

e•van•ge•li•et?

(evan'ge:liəð)

Greg Gilbert

Forord af D. A. Carson

Hvad er evangeliet? Denne korte, men kraftfulde bog besvarer spørgsmålet med en klar og præcis præsentation. Det er en fremragende fremstilling af de gode nyheder. Læs den og del den med andre.

—DANIEL L. AKIN, formand for Southeastern Baptist Theological Seminary.

Greg Gilbert, med skarpsindighed og en hyrdes hjerte, har skrevet en bog, der vil være nyttig for søgende, nye kristne og enhver, der ønsker at forstå evangeliet med større klarhed. Jeg har ventet på en bog som denne! Som en pålidelig guide til et overraskende kontroversielt emne afklarer den misforståelser om evangeliet, Guds rige og korsets betydning.

—KEVIN DEYOUNG, ledende pastor, University Reformed Church, East Lansing, Michigan.

Greg Gilbert har ført kirken tilbage til kilden for hendes åbenbaring. På en simpel og ligefrem måde formidler han klart, hvad Bibelen har vist os, at evangeliet betyder.

—ÆRKEBISKOP PETER J. AKINOLA af Church of Nigeria, Anglican Communion.

I vores tid præget af tvivl og pragmatisme findes der ingen større udfordring end at gøre det herlige evangelium klart. Dette er det største behov for både den erfarne kristne og skeptikeren. I denne tankevækkende og letforståelige bog besvarer Greg Gilbert tydeligt det vigtigste spørgsmål, der nogensinde er blevet stillet.

—DARRIN PATRICK, næstformand i, The Acts29 Church Planting Network.

Greg Gilbert fjerner forvirringen ved at undersøge Skriften for at besvare det vigtigste spørgsmål, nogen kan stille. Selv hvis du tror, du kender de gode nyheder om, hvad Gud har gjort i Kristus, vil Gilbert skærpe dit fokus på det herlige evangelium.

—COLLIN HANSEN, redaktør
ved *Christianity Today*.

Midt i en moderne kristen kultur præget af udbredt forvirring om kristendommens centrale lære har Greg Gilbert givet os en tydelig og forståelig forklaring på evangeliet, som er tydelig for dem, der tror, og overbevisende for dem, som endnu ikke tror. *Hvad er evangeliet*, er solidt funderet på Guds Ord, centrerer sig om korset og ophøjer Gud. Bogen vil gribe dine tanker og antænde dit hjertes kærlighed til den Gud, der frelser os ved sin nåde gennem sit evangelium til sin ære.

—DAVID PLATT, ledende pastor i The Church
at Brook Hills, Birmingham, Alabama.

Klarhed om, hvad evangeliet er, giver både tillid til evangeliet og overbeviser os om de centrale evangeliske sandheder. Denne fremragende bog er vidunderligt klar og tro mod Bibelen og vil belønne læseren med et fornyet fokus på evangeliet.

—WILLIAM TAYLOR, pastor i
St. Helen Bishopsgate, London.

Når jeg tænker over det, så er Bibelens centrum – evangeliet. Jeg kender mange, der elsker evangeliet, men jeg er altid åben for at elske det endnu mere og forstå det bedre. Greg Gilbert har skrevet denne bog for at hjælpe os med at kende og elske evangeliet endnu mere.

—JOHNNY HUNT, formand for Southern Baptist Convention,
pastor, First Baptist Church, Woodstock, Georgia.

Det, der gør denne bog dybtgående, er dens enkelhed. Måske er den største fare i kristendommen at gøre sig antagelser omkring evangeliet uden at lytte til Bibelens klare og definitive stemme. Uden at overdrive kunne denne bog måske være den vigtigste, du læser om den kristne tro.

—RICK HOLLAND, administrerende pastor i Grace
Community Church, Sun Valley, Californien.

Hvad er
evangeliet?

af Greg Gilbert

Forord af D. A. Carson

Originally published in English under the title *What Is the Gospel?*
Copyright © 2010 by Gregory D. Gilbert

Published by Crossway
1300 Crescent Street
Wheaton, Illinois 60187

Oversættelse: NordicHope Press
Redaktør: Mika Kaltoft
Korrektur: Mike Bachman
Omslagsdesign: Dual Identity Design
Opsætning: Matej Delač

Bibeltekst bringes med tilladelse fra Det Danske Bibelselskab og er fra den autoriserede oversættelse af Bibelen fra 1992. © Det Danske Bibelselskab 1992.

BPH = Bibelen på Hverdagsdansk.

ISBN: 978-87-94483-32-2

1. udgave, 1. oplag

Copyright © 2025 NordicHope Press

Find flere bibeltro ressourcer og
online artikler på vores hjemmeside:
www.nordichopepress.dk

INDHOLDSFORTEGNELSE

Forord til Serien	9
Forord af <i>D. A. Carson</i>	11
Introduktion	13
1 At finde evangeliet i Bibelen	21
2 Gud den retfærdige Skaber	37
3 Mennesket som synder	47
4 Jesus Kristus er Frelseren	59
5 Respons - tro og omvendelse	71
6 Guds rige	85
7 At holde korset i centrum	99
8 Evangeliets kraft	109
Særlig tak	119
Er din kirke sund?	123

FORORD TIL SERIEN

9Marks bogserien bygger på to grundlæggende ideer. For det første, er den lokale kirke langt vigtigere for det kristne liv, end mange kristne i dag måske er klar over. Hos 9Marks tror vi, at en sund kristen er et sundt kirkemedlem.

For det andet, vokser lokale kirker i liv og kraft, når de organiserer deres liv omkring Guds Ord. Gud taler gennem Bibelen, og kirker bør lytte og adlyde. Så enkelt er det. Når en kirke lytter og adlyder, begynder den at afspejle, hvem Gud er. Den afspejler hans kærlighed og hellighed. Den viser hans herlighed. En kirke vil afspejle Gud, når den lytter til ham. Læseren vil med dette i tankerne bemærke, at alle “9 kendetegn” – hentet fra Mark Devers bog fra 2001, *9 Marks of a Healthy Church* (Crossway Books) – begynder med Bibelen:

1. Bibeludlæggende forkyndelse
2. Bibelsk teologi
3. Bibelsk forståelse for evangeliet
4. Bibelsk forståelse for omvendelse
5. Bibelsk forståelse for evangelisation
6. Bibelsk forståelse for kirkemedlemskab
7. Bibelsk forståelse for kirketugt
8. Bibelsk forståelse for discipelskab og vækst
9. Bibelsk forståelse for kirkeledelse

Flere ting kan siges om, hvad kirker bør gøre for at være sunde, såsom at bede. Men disse ni praksisser er dem, vi mener ofte bliver overset i dag (i modsætning til bøn). Så vores grundlæggende budskab til kirker er: Se ikke til moderne metoder for forretning eller kirkevækst, se i stedet til Gud. Begynd med at lytte til Guds Ord igen.

Ud af dette samlede projekt kommer 9Marks bogserien. Disse bind har til hensigt at undersøge de ni kendetegn nærmere og fra forskellige vinkler. Nogle henvender sig til pastorer, og andre til kirkemedlemmer. I bøgerne vil du finde en kombination af grundigt bibelstudie, teologisk refleksion, kulturel overvejelse, fælles anvendelse og endda lidt formaning rettet mod individet. De bedste kristne bøger er altid både teologiske og praktiske.

Vores bøn er, at Gud vil bruge dette bind og de andre bøger i serien til at forberede hans brud, kirken, til at stå med stråleglans og pragt foran Jesus, den dag han kommer igen.

FORORD AF D. A. CARSON

Mere end 30 års undervisning af teologistuderende har vist mig, at de mest omdiskuterede spørgsmål varierer fra generation til generation, og det samme gælder for den bredere kristne offentlighed. Tidligere kunne man være garanteret, at det ville blive en ophedet debat, hvis man stillede spørgsmål som: “Hvad mener du om den karismatiske bevægelse?” Eller: “Er Bibelens ufejlbarlighed værd at forsvare?” Eller: “Hvad synes du om søgervenlige kirker?”

Det er stadig nemt nok at finde folk, der vil diskutere disse spørgsmål i dag, men der er som regel ikke meget passion tilbage i diskussionerne og heller ikke meget oplysning.

I dag er det spørgsmål, der mest sandsynligt vil lægge mere brænde på bålet – som forfatteren af denne bog påpeger – hvad er evangeliet? Man kunne passende tilføje det nært beslægtede spørgsmål, hvad er evangelikalisme?

At disse spørgsmål fremkalder så uforenelige svar, som ofte forsvares dogmatisk med kun minimal refleksion over Bibelen, er, helt ærligt, foruroligende, fordi spørgsmålene er så grundlæggende.

Når “evangelikale” har meget forskellige meninger om, hvad evangeliet er og betyder, må vi konkludere, at evangelikalismen som bevægelse enten ikke er fælles om det sande evangelium, eller at bevægelsen mangler ansvarsfølelse for

“at kæmpe for den tro,” som Herren “én gang for alle har betroet” os, hans folk (Jud 1:3). Ellers må vi konkludere, at mange kalder sig “evangelikale” uden legitim ret, fordi de har forladt det sande evangelium.

Her træder Greg Gilbert til. Denne bog søger ikke at introducere noget nyt, men at vende tilbage til bibelske sandheder, som aldrig burde have været ignoreret eller forladt. Klarheden i Gregs tanker og formuleringer er yderst beundringsværdig. Denne bog vil skærpe tænkningen hos mange modne kristne. Endnu vigtigere – bogen bør distribueres bredt til kirkeledere, unge kristne og endda til nogle, der endnu ikke stoler på Kristus, men som gerne vil have en klar forklaring på, hvad evangeliet er. Læs den, og køb derefter en kasse af denne bog til at dele generøst ud af.

— D. A. Carson

INTRODUKTION

Hvad er Jesu Kristi evangelium? Man skulle tro, at det var et let spørgsmål at besvare, især for kristne. Faktisk skulle man tro, at det ville være helt unødvendigt at skrive en bog som denne – en, der beder kristne om nøje at overveje spørgsmålet: “Hvad er Jesu evangelium?” Det svarer til at bede tømre overveje spørgsmålet: “Hvad er en hammer?”

Alt i alt er evangeliet om Jesus Kristus jo kernen i kristendommen, og vi kristne hævder, at intet er vigtigere for os end evangeliet. Det er det, vi ønsker, skal være fundamentet for vores liv, og det, vi bygger vores kirker på. Det er det budskab, vi deler med andre, og det, vi håber, at de vil lytte til og tro på.

Med alt dette for øje, hvor godt tror du, at de fleste kristne kender indholdet af det kristne evangelium? Hvad ville du svare, hvis nogen spurgte dig: “Hvad er de gode nyheder, som I kristne konstant taler om? Og hvad er det, der er så godt ved dem?”

Min fornemmelse er, at alt for mange kristne ville give et svar, der afviger markant fra det, Bibelen formidler som: “Jesu Kristi evangelium.” Nogle vil måske svare: “Evangeliet er, at Gud vil tilgive dine synder, hvis du tror på ham.” Andre siger måske: “De gode nyheder er, at Gud elsker dig og har en fantastisk plan for dit liv.” Eller det kan også være, at de siger: “Evangeliet fortæller, at du er et Guds barn, og at Gud

ønsker, at hans børn bliver overordentlig succesfulde på alle måder.” Nogle ved godt, at det er vigtigt at nævne noget om Jesu død på korset og hans opstandelse, men så igen, hvordan er det nu, det hele hænger sammen? Faktum er, at det ikke er så enkelt, som det burde være, at få kristne til at enes om et svar på spørgsmålet: “Hvad er evangeliet?”

Jeg arbejder for en organisation kaldet 9Marks, der er tilknyttet Capitol Hill Baptist Church i Washington DC. Dem, der for det meste læser og kommenterer vores materiale, er fra en ret snæver del af evangelikal kristendom. De tror, at Bibelen er sand og ufejlbarlig, de tror på, at Jesus døde på korset og opstod legemligt fra de døde, de tror, at mennesker er syndere, der har brug for frelse, og de sigter efter at have evangeliets sandheder i centrum af deres liv og tanker.

Men hvilket enkeltstående emne tror du skaber flest kommentarer og den mest livlige respons af alt, hvad vi skriver om? Du gættede rigtigt, det er evangeliet. Vi kan bruge måneder på at skrive og tale om at prædike, disciple, rådgive, kirkepolitik og endda kirkemusik, og mens reaktionerne fra vores læsere er interessante, er de sjældent overraskende. Men responsen er slående, hvis vi udgiver en artikel, der forsøger at præcisere, hvad Bibelen betegner som kristendommens gode nyhed. For nogen tid siden skrev en af mine venner en kort artikel på vores hjemmeside om en kendt kristen kunstner. Han blev i et interview bedt om at definere, hvad de gode nyheder i kristendommen er. Her er, hvad kunstneren svarede:

Det er et godt spørgsmål. Jeg ville nok sige, at det handler om Jesus, der kommer, lever, dør og opstår, og at han er den, som indvier både det, der allerede er begyndt, og det, der endnu ikke

er fuldendt – alt bliver genoprettet gennem ham. Altså processen med at genoprette alt, og dette sker på grund af ham selv: at alt bliver gjort godt. Denne proces begynder og er allerede en realitet i troendes liv og hjerter, men en dag vil det blive mere fuldt ud realiseret. Men evangeliet, udbredelsen af de gode nyheder, vil jeg mene, er nyhederne om hans riges komme, indvielsen af hans riges komme. Det er min fornemmelse.

Mange af os responderede på dette interview ved at stille spørgsmål som: “Når vi formulerer det kristne evangelium, bør vi så ikke inkludere som minimum en eller anden *forklaring* af Jesu død og opstandelse?” eller “Bør vi ikke også omtale synd og behovet for frelse fra Guds vrede over synd?”

Responsen på denne serie af artikler var utrolig. I løbet af flere måneder modtog vi snesevis af beskeder om emnet. Nogle værdsatte de spørgsmål, vi rejste, mens andre undrede sig over, hvad der var galt med at formulere evangeliet på den måde, da Jesus jo prædikede om rigets komme. Andre blev simpelthen inspirerede af at høre kristne tænke grundigt over, hvordan evangeliet skal formuleres.

På visse måder er det opmuntrende at se kristne blive begejstrede, når en diskussion om evangeliet tager fart. Det viser, at de tager emnet alvorligt, og at de har velovervejede tanker om, hvad evangeliet egentlig er. Det ville være bekymrende, hvis kristne var ligeglade med, hvordan vi definerer og forstår evangeliet. Omvendt mener jeg, at den energi, som diskussioner om evangeliet fremkalder, også afslører en udbredt forvirring omkring det. Når det kommer til stykket, er kristne ganske enkelt ikke enige om, hvad evangeliet er – selv blandt dem, der betegner sig som evangelikale.

Spørg 100 bekendende evangelikale kristne, hvad de gode nyheder om Jesus er, og du vil sandsynligvis få omkring 60 forskellige svar. Lyt til en evangelikal prædiken, læs evangelikale bøger, besøg evangelikale hjemmesider, og du vil støde på den ene fortolkning af evangeliet efter den anden. Ofte er budskaberne modstridende. Her er nogle af de eksempler, jeg er stødt på:

De gode nyheder er, at Gud ønsker at vise dig sin utrolige velvilje. Han ønsker at fylde dit liv med 'ny vin,' men er du klar til at kassere dine gamle vinsække? Vil du begynde at tænke større? Vil du udvide din horisont og slippe de gamle negative tankemønstre, der holder dig tilbage?

Her er evangeliet i én sætning: Fordi Kristus døde for os, kan de, der stoler på ham, være sikre på, at deres skyld er tilgivet én gang for alle. Hvad vil vi kunne sige foran Guds domstol? Kun én ting: Kristus døde i mit sted. Det er evangeliet.

Jesu budskab kan med rette kaldes det mest revolutionerende i historien: 'Guds radikale, revolutionerende rige er her og fremmes gennem forsoning og fred. Det udvides gennem tro, håb og kærlighed – begyndende med de fattigste, de svageste, de mest ydmyge og de mindste. Det er tid til at ændre din tankegang. Alt er ved at ændre sig. Det er tid til en ny livsstil. Tro Jesus. Følg ham. Tro på disse gode nyheder, så du kan lære at leve efter dem og blive en del af revolutionen.'

De gode nyheder er, at Guds ansigt altid vil være vendt mod dig, uanset hvad du har gjort, hvor du har været, eller hvor mange fejl

du har begået. Han elsker dig og har sit blik rettet mod dig, mens han søger dig.

Evangeliet henviser til forkyndelsen af, at Jesus, den korsfæstede og opstandne Messias, er den eneste sande og almægtige Herre over verden.

Gode nyheder! Gud bliver Konge, og det gør han gennem Jesus! Og derfor, *pyha*, vil Guds retfærdighed, fred og hele Guds verden blive fornyet. Og i midten af dette er det selvfølgelig også gode nyheder for dig og mig. Men dette er den sekundære effekt af budskabet om Jesus, ikke selve kernen i evangeliet. Evangeliet handler ikke grundlæggende om *dig som person og om, at du kan blive forvandet*. Dette er et resultat af evangeliet, men ikke kernen. Frelse er et *resultat af evangeliet*, ikke dets centrale fokus.

Evangeliet er en *proklamation* om Jesus på to måder. For det første er det budskabet, som Jesus selv *annoncerede* – ankomsten af de muligheder Gud giver (hans “kongerige”) midt ind i de menneskelige strukturers muligheder. For det andet er det budskabet *om* Jesus – de gode nyheder om, at Jesus gennem sin død og opstandelse har gjort det rige, han forkyndte, tilgængeligt for os.

Som kristen forsøger jeg ganske enkelt at indrette mit liv efter en bestemt måde at leve på – den måde, som Jesus lærte, er mulig. Jeg tror, at Jesu vej er den bedste måde at leve på. Når du bevidst følger Jesu eksempel over længere tid, begynder du at opdage noget dybere. Du ser, at grunden til, at dette er den bedste måde at leve på, er, at den er rodfæstet i dybe sandheder om, hvordan verden er indrettet. Du oplever, at du i stigende grad lever i

overensstemmelse med den ultimative virkelighed. Du kommer tættere på at være i harmoni med, hvordan universet fungerer på dets dybeste niveauer. De første kristne forkyndte denne måde at leve på som 'de gode nyheder.'

Min forståelse af Jesu budskab er, at han lærer os at leve i Guds virkelighed her og nu – i dag. Det er næsten, som om Jesus igen og igen siger: 'Du skal forandre dit liv. Lev på denne måde.'

Kan du se, hvad jeg mener, når jeg siger, at evangeliet er omgivet af en forvirringens tåge? Hvis du aldrig havde hørt om kristendommen, hvad ville du så tænke efter at have læst de her citater? Du ville tydeligt kunne se, at kristne forsøger at formidle et budskab, der er godt. Men ud over det virker det bare som en stor rodebutik. Er de gode nyheder, at Gud elsker mig, og at jeg skal begynde at tænke mere positivt? Er det, at Jesus er et virkelig godt eksempel, som kan lære mig at leve et kærligt og medfølende liv? Måske handler det om synd og tilgivelse. Tilsyneladende mener nogle kristne, at disse gode nyheder har noget at gøre med Jesu død. Andre gør tilsyneladende ikke.

Mit ærinde er ikke at afgøre her og nu, hvilke af disse citater der er bedre eller værre end de andre (selvom jeg håber, at du efter at have læst denne bog vil være i stand til at vurdere det). Formålet er simpelthen at påpege, hvor mange forskellige ting der dukker op i folks tanker, når de bliver spurgt: "Hvad er evangeliet?"

Jeg vil forsøge i denne bog at give et klart svar på det spørgsmål – et svar, der er baseret på det, Bibelen selv lærer om evangeliet. I denne proces håber og beder jeg om flere ting.

For det første, hvis du er kristen, beder jeg om, at denne lille bog – og vigtigere endnu, de herlige sandheder, den forsøger at formidle – vil få dit hjerte til at strømme over af glæde og lovprisning til Jesus Kristus for det, han har fuldbragt for dig. Et udtyndet evangelium fører til udtyndet tilbedelse. Det sænker vores blik fra Gud til os selv og forringer det, Gud har fuldbragt for os i Kristus. Det bibelske evangelium er derimod som brændstof i tilbedelsens ild. Jo mere du forstår det, tror på det og stoler på det, desto mere tilbeder du Gud, både for hvem han er, og for hvad han har gjort for os i Kristus: “O dyb af Guds rigdom og visdom og kundskab!” udbryder Paulus (Rom 11:33), og det er, fordi hans hjerte var fyldt af evangeliet.

For det andet håber jeg, at læsningen af denne bog vil give dig større frimodighed, når du taler med andre om de gode nyheder om Jesus. Jeg har mødt adskillige kristne, som tøver med at dele evangeliet med venner, familie og bekendte af frygt for ikke at kunne svare på alle deres spørgsmål. Ja, det er nok sandt, at du aldrig vil kunne besvare *alle* spørgsmål, uanset hvem du er! Men du *kan* besvare *nogle* af dem, og jeg håber, at denne bog vil hjælpe dig med at besvare *flere* af dem.

For det tredje beder jeg om, at du ser evangeliets betydning for kirkens liv, og at du derfor vil arbejde for at sikre, at dette evangelium bliver prædikedet, sunget, bedt, undervist, forkyndt og hørt i alle aspekter af din kirkes liv. Paulus siger, at det er gennem kirken, at Guds mangfoldige visdom skal blive kendt i universet. Og hvordan sker det? Gennem evangeliets forkyndelse, som bringer Guds evige frelsesplan frem i lyset for alle (Ef 3:7-12).

For det fjerde håber jeg, at denne bog vil hjælpe med

at forstærke evangeliets skarpe kanter i dit sind og hjerte. Evangeliet er et tydeligt budskab, som bryder ind i verdens tænkning og prioriteter med klare, skarpe sandheder. Desværre har der altid været en tilbøjelighed blandt kristne – også blandt evangelikale – til at svække disse skarpe kanter, så evangeliet lettere accepteres af verden. En af mine bønner er, at denne bog vil tjene til at bevare denne skarphed og forhindre udtynding af de sandheder, som verden har svært ved at sluge, men som er uundværlige for de gode nyheder om Jesus. Vi fristes alle til, når vi vidner, at præsentere evangeliet på en så tiltrækkende måde som muligt. Det er fint i visse henseender – det er jo trods alt “*gode* nyheder” – men vi må være omhyggelige med ikke at sløve evangeliets skarpe kanter. Vi må bevare denne skarphed, og jeg håber, at denne bog vil hjælpe os med det.

Til sidst vil jeg sige til dig, der ikke er kristen, at jeg beder om, at denne bog vil udfordre dig til at tænke grundigt over de gode nyheder om Jesus Kristus. Dette er budskabet, som vi kristne har satset hele vores liv på, og det er et budskab, som vi mener også kræver et svar fra dig. Hvis der er noget i verden, du ikke har råd til at ignorere, er det Guds stemme, der siger: “Gode nyheder! Her er, hvordan du kan blive frelst fra min dom!” Det er en erklæring, der kræver opmærksomhed.

AT FINDE EVANGELIET I BIBELEN

Vidste du, at GPS-navigationssystemer skaber kaos i byer over hele USA? Det gælder især i små byer. For folk, der bor i store byer, er de små enheder en redning. Tilslut GPS'en, indtast en adresse, og så er du på vej. Slut med missede afkørsler og forkerte sving – bare dig, din bil, din GPS, og ding! “Ankommet til destinationen!”

For nylig anskaffede jeg mig min første GPS, primært som en protest mod det næsten umulige vejnet i Washington D.C. Min første oplevelse med den var dog ikke i Washington, men i Linden, Texas, som er min lille, landlige og afsidesliggende hjemby.

Det viser sig, at min GPS uden problemer kan navigere i de krydsende og zigzaggede gader i Washington. Underligt nok havde den dog problemer i Linden. Veje, som GPS'en var helt sikker på eksisterede, fandtes ikke. Sving, som den viste, fandtes ikke. Adresserne var misvisende. De lå flere hundrede meter længere nede ad gaden eller eksisterede slet ikke.

GPS-systemernes uvidenhed om små byer er åbenbart et voksende problem. ABC News bragte en historie om veje i boligkvarterer, der bogstaveligt talt er blevet til kommercielle gennemfartsveje, fordi GPS-systemer leder trafikken derhen i stedet for ad de større motorveje. Der er også andre problemer.

En stakkels mand fra Californien sagde, at han blot fulgte sin GPS's anvisninger, da han drejede til højre og havnede på et togspor og stirrede ind i forlygterne på et modkørende tog! Han overlevede, men den lejede bil og den skyldige GPS klarede sig ikke så godt.

En repræsentant fra American Automobile Association var nogenlunde sympatisk. Han sagde: "Klart, at GPS'en svigtede ham i den forstand, at den ikke burde have fortalt ham at dreje til højre ind på togskinnerne," og videre sagde han: "Men bare fordi en enhed fortæller dig at gøre noget potentielt farligt, betyder det ikke, at du bør gøre det." Ganske rigtigt! Så hvad sker der?

GPS-producenterne siger, at problemet ikke ligger i selve enhederne. De gør præcis, hvad de skal gøre. Problemet ligger derimod i de kort, som enhederne downloader. Det viser sig, at især for små byer er de kort, der er tilgængelige for GPS-systemerne, ofte flere år eller endda årtier gamle. Nogle gange er kortene ikke andet end planlægningskort – det, som byplanlæggerne havde til *hensigt* at gøre, hvis deres byer voksede. Hvad er resultatet? Nogle gange endte adresser, der var placeret ét sted på planlægningskortene, med at ligge et helt andet sted, da byen rent faktisk blev bygget. Nogle gange blev veje, som byplanlæggerne havde til *hensigt* at bygge, aldrig bygget – og nogle gange blev de slet ikke bygget som veje, men som jernbaner!

I GPS-verdenen, ligesom i livet, er det vigtigt, at du får dine oplysninger fra en pålidelig kilde!

Hvad er vores autoritet?

Det samme gør sig gældende, når vi nærmer os spørgsmålet:

“Hvad er evangeliet?” Lige fra begyndelsen må vi træffe en beslutning om, hvilken informationskilde vi vil bruge til at besvare spørgsmålet. For evangelikale kommer svaret som regel ret let: vi finder svaret i Bibelen.

Det er rigtigt, men det er nyttigt at vide fra starten, at ikke alle er helt enige i det svar. Forskellige “kristne” traditioner har givet adskillige forskellige svar på dette spørgsmål om autoritet. Nogle har for eksempel argumenteret for, at vi ikke udelukkende eller primært bør basere vores forståelse af evangeliet på Bibelens ord, men på kirkens tradition. De argumenterer for, at hvis kirken har troet noget længe nok, bør vi forstå det som sandt. Andre har sagt, at vi erkender sandhed gennem brugen af fornuft. Ved at bygge vores viden op fra grunden – A fører til B fører til C fører til D – vil vi nå frem til sand forståelse af os selv, verden og Gud. Atter andre siger, at vi bør søge evangeliets sandhed i vores egen erfaring. Det, der føles mest rigtigt i vores hjerte, bliver det, vi ender med at acceptere som sandt om os selv og Gud.

Men ved nærmere eftertanke, indser vi, at disse tre kilder til autoritet ikke lever op til deres løfter. Tradition gør os afhængige af menneskers meninger alene. Fornuften, som enhver filosofistuderende vil erkende, leder os ind i skepticisms tåger. (Prøv for eksempel at *bevise*, at du ikke blot er et produkt af en andens fantasi, eller at dine fem sanser virkelig er troværdige). Og erfaringen får os til at stole på vores eget omskiftelige hjerte for at afgøre, hvad der er sandt – et perspektiv som de fleste ærlige mennesker i bedste fald finder foruroligende.

Hvad gør vi så? Hvor søger vi sandheden, og dermed hvad de gode nyheder om Jesus Kristus virkelig er? Som kristne

tror vi, at Gud har talt til os i sit ord, Bibelen. Vi tror desuden, at det, Gud har sagt i Bibelen, er sandt, både ufejlbarligt og fejlfrit, og derfor leder det os ikke til skepticisme eller fortvivlelse eller usikkerhed, men til vished: "Ethvert skrift er indblæst af Gud," sagde Paulus, "og nyttigt til undervisning" (2 Tim 3:16).

Denne Gud – hans 'vej er fuldkommen,
Herrens ord er lutret' (Sl 18:31).

Vi vender os derfor til Guds Ord for at finde ud af, hvad han har fortalt os om sin Søn, Jesus, og de gode nyheder i evangeliet.

Hvor i Bibelen skal vi lede?

Men hvor i Bibelen skal vi finde det? Der er flere forskellige tilgange, vi kunne overveje. En mulighed ville være at undersøge alle forekomster af ordet *evangelium* i Det Nye Testamente og forsøge at nå frem til en forståelse af, hvad forfatterne mener med ordet. Der er helt sikkert nogle tilfælde, hvor forfatterne omhyggeligt definerer det.

Denne tilgang kunne lære os vigtige ting, men der er også ulemper. En af dem er, at forfatterne i Det Nye Testamente ofte har til hensigt at give en opsummering af kristendommens gode nyheder uden at de bruger ordet *evangelium* overhovedet. Tag for eksempel Peters prædiken på pinsedag i Apostlenes Gerninger 2. Hvis noget fortjener at blive kaldt forkyndelse af kristendommens gode nyheder, så er det hans prædiken – og alligevel nævner Peter ikke ordet *evangelium*. Et andet eksempel er apostlen Johannes. Han bruger kun ordet

én gang i alle sine skrifter i Det Nye Testamente (Åb 14:6)!

Lad mig foreslå, at vi nærmer os opgaven med at definere evangeliets grundtræk, ikke ved at lave et ordstudie, men ved at se på, hvad de første kristne sagde om Jesus og betydningen af hans liv, død og opstandelse. Når vi undersøger apostlenes skrifter og prædikener i Bibelen, ser vi dem forklare – nogle gange kortfattet og andre gange mere udførligt – hvad Jesus selv lærte dem om de gode nyheder. Vi kan også identificere nogle fælles spørgsmål og sandheder, som apostlene og de første kristne brugte til at strukturere deres formidling af de gode nyheder om Jesus.

Evangeliet i Romerbrevet 1–4

Paulus' Brev til Romerne er et af de bedste steder at begynde, hvis man søger en grundlæggende forklaring på evangeliet. Måske tydeligere end nogen anden bog i Bibelen indeholder Romerbrevet en velovervejet, trin-for-trin fremstilling af, hvad Paulus forstod som de gode nyheder.

Faktisk er Romerbrevet slet ikke så meget en bog – i hvert fald ikke i den forstand, vi normalt opfatter en bog. Det er et brev, en måde hvorpå Paulus kunne præsentere sig selv og sit budskab for en gruppe kristne, han aldrig havde mødt før. Det er derfor, det har sådan en systematisk, trin-for-trin struktur. Paulus ønskede, at disse kristne skulle kende ham, hans tjeneste og især hans budskab. Han ønskede, at de skulle vide, at de gode nyheder, han forkyndte, var de samme gode nyheder, som de troede på.

“Jeg skammer mig ikke ved evangeliet ...” indleder han, “for det er Guds kraft til frelse for enhver, som tror” (Rom 1:16). Paulus uddyber i de første fire kapitler de gode nyheder

om Jesus i vidunderlig detalje. Når vi undersøger disse kapitler, opdager vi, at Paulus strukturerer sin præsentation af evangeliet omkring nogle få afgørende sandheder, som gentagne gange fremhæves i apostlenes forkyndelse. Lad os derfor se nærmere på udviklingen af Paulus' tanker i Romerbrevet 1-4.

Først påpeger Paulus over for sine læsere, at de står til regnskab over for Gud. Efter hans indledende bemærkninger i Romerbrevet 1:1-7 begynder han sin præsentation af evangeliet med at erklære, at "Guds vrede åbenbares fra himlen" (v. 18). Paulus understreger fra begyndelsen, at vi ikke er uafhængige. Vi skabte ikke os selv, og vi er hverken selvtilstrækkelige eller ansvarlige kun over for os selv. Gud skabte verden med alt i den – inklusive os. Fordi Gud skabte os, kan han retmæssigt kræve, at vi skal tilbede ham. Se, hvad Paulus siger i vers 21: "For de kendte Gud, og alligevel ærede og takkede de ham ikke som Gud; men deres tanker endte i tomhed, og de blev formørket i deres uforstandige hjerte."

Paulus anklager således menneskeheden for at synde ved ikke at ære og takke Gud. Vi mennesker, som er skabt og ejet af Gud, har pligt til at give ham den ære og herlighed, han fortjener. Det vil sige at leve, tale, handle og tænke på en måde, der anerkender og accepterer hans autoritet over os. Vi er skabt af ham, ejet af ham, afhængige af ham og derfor ansvarlige over for ham. Det er det første og væsentligste punkt, Paulus bestræber sig på at gøre klart, når han forklarer de gode nyheder i kristendommen.

For det andet påpeger Paulus over for sine læsere, at deres grundlæggende problem er oprør mod Gud. Sammen med resten af menneskeheden har de hverken æret eller takket Gud, som de burde. Deres hjarter blev formørket, og de

skiftede den uforgængelige Guds herlighed ud med billeder i skikkelse af forgængelige mennesker, fugle, firbenede dyr og krybdyr (v. 23). Det er en foruroligende tanke, ikke sandt? Det er et stort oprør og en fornærmelse mod Gud, når mennesker grunder over deres Skaber, men alligevel udskifter Guds herlighed med figurer af dyr eller mennesker og finder disse afgudsbilleder mere herlige, tilfredsstillende og værdifulde. Det er syndens årsag og væsen, og dens resultater er intet mindre end forfærdelige.

I de følgende tre kapitler insisterer Paulus på dette punkt og anklager hele menneskeheden for at synde mod Gud. I kapitel et er fokus på hedningerne, og i kapitel to retter han sin skarpe kritik mod jøderne. Det virker, som om Paulus ved, at de mest selvretfærdige jøder ville bifalde hans fordømmelse af hedningerne. Derfor skifter han brat retning i Romerbrevet kapitel 2 vers 1 og peger anklagende på dem, der ellers bifalder hans anklage af hedningerne: Derfor har *du* ingen undskyldning, du menneske, som dømmer, hvem du så er! Ligesom hedningerne har jøderne også overtrådt Guds lov og står under hans dom.

Midt i kapitel tre har Paulus anklaget hvert eneste menneske i hele verden for oprør mod Gud: “Vi har jo allerede anklaget både jøder og grækere for alle at være under synd” (Rom 3:9). Og hans alvorlige konklusion er, at når vi står foran Gud som dommer, vil hver mund blive lukket. Ingen vil kunne opstille et forsvar. Ingen vil komme med undskyldninger. Hele verden – jøder, hedninger, hver eneste af os – vil stå fuldt ansvarlige over for Gud (v. 19).

Nu er de første to punkter strengt taget ikke gode nyheder. Det er faktisk meget *dårlige* nyheder. At jeg har gjort

oprør mod den hellige og dømmende Gud, som skabte mig, er ikke nogen glædelig tanke. Men det er en vigtig tanke, fordi den baner vejen for de gode nyheder. Det giver mening, hvis man tænker over det. At høre nogen sige: "Jeg kommer for at redde dig!" er slet ikke gode nyheder, medmindre du virkelig tror, at du har brug for at blive reddet.

Paulus forklarer for det tredje, at Guds løsning på menneskehedens synd er Jesu Kristi død som et sonoffer og hans opstandelse. Efter at have fremlagt de dårlige nyheder om den situation, vi står i som syndere over for vores retfærdige Gud, vender Paulus sig nu mod de gode nyheder – evangeliet om Jesus Kristus.

Paulus siger: "Men nu," på trods af vores synd, "er Guds retfærdighed åbenbaret uden lov" (v. 21). Med andre ord: Der findes en måde for mennesker at blive regnet for retfærdige frem for uretfærdige over for Gud, at blive erklæret uskyldige frem for skyldige og at blive retfærdiggjort i stedet for fordømt. Men det handler ikke om selvforbedring, eller at leve mere retfærdigt i egen styrke. Det sker "uden lov."

Hvordan sker det? Paulus gør det klart i Romerbrevet 3:24, at trods vores oprør mod Gud og den hjælpeløse situation, vi befinder os i, kan vi blive "retfærdige af hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus." Ved at Kristus ofrede sig på korset, og ved hans udgydte blod, opstandelse og perfekte liv, kan syndere blive reddet fra den fordømmelse, vores synd fortjener.

Men Paulus besvarer endnu et spørgsmål: Hvordan er det gode nyheder for mig? Hvordan får jeg del i denne lovede frelse?

Som det sidste fortæller Paulus sine læsere, hvordan de selv kan få del i denne frelse. Han forklarer dette gennem

slutningen af kapitel tre og videre ind i kapitel fire. Frelsen, som Gud tilbyder, opnås “ved tro på Jesus Kristus” og er tilgængelig “for alle, som tror” (Rom 3:22). Så hvordan bliver frelsen personlig for *mig* og ikke kun for andre? Hvordan bliver *jeg* inkluderet i den? Ved at jeg stoler på Jesus Kristus for at blive reddet og *ingen* anden end ham: “Den derimod, der ikke arbejder, men tror på ham, som gør den ugudelige retfærdig,” forklarer Paulus, “ham regnes hans tro til retfærdighed” (Rom 4:5).

4 afgørende spørgsmål

Når vi nu har set på Paulus' argumentation i Romerbrevet 1-4, kan vi se, at kernen i hans forkyndelse af evangeliet er svarene på fire afgørende spørgsmål:

1. Hvem har skabt os, og hvem står vi til regnskab for?
2. Hvad er vores problem? Med andre ord: Er vi i vanskeligheder og hvorfor?
3. Hvad er Guds løsning på dette problem? Hvad har han gjort for at redde os?
4. Hvordan kan jeg – personligt, lige her og nu – hvordan kan jeg få del i denne frelse? Hvad gør dette til gode nyheder for mig og ikke bare for andre?

Vi kan opsummere disse fire hovedpunkter således: Gud, mennesket, Kristus og respons.

Selvfølgerlig fortsætter Paulus med at beskrive en række andre løfter, som Gud har givet til dem, der er frelst i Kristus. Mange af disse løfter kan med rette betragtes som en del af kristendommens gode nyheder, evangeliet om Jesus Kristus.

Men det er afgørende at forstå fra begyndelsen, at alle disse vidunderlige løfter er funderet i og udspringer fra denne kerne i de gode nyheder. Kun de, der er tilgivet deres synder gennem troen på den korsfæstede og opstandne Kristus, får del i disse løfter. Det er netop derfor Paulus begynder med disse fire afgørende sandheder, når han præsenterer evangeliet.

Evangeliet i resten af det Nye Testamente

Ikke kun Paulus gør dette. Når jeg læser apostlenes skrifter i Det Nye Testamente, er det disse fire spørgsmål, jeg ser dem besvare gang på gang. Uanset hvad de ellers siger, synes disse emner at være kernen i deres præsentation af evangeliet. Kontekster, vinkler, ord og tilgange ændres, men på en eller anden måde formår de første kristne *altid* at behandle disse fire emner: 1. Vi er ansvarlige over for Gud, der skabte os. 2. Vi har syndet mod Gud og vil blive dømt. 3. *Men* Gud har handlet i Jesus Kristus, for at vi kan blive frelst, og 4. vi griber fat om den frelse gennem omvendelse fra synd og ved tro på Jesus.

Kan du se rækkefølgen?: Gud, mennesket, Kristus og respons.

Lad os se på nogle andre passager i Det Nye Testamente, hvor evangeliet om Jesus er opsummeret. Tag for eksempel Paulus' berømte ord i 1 Korintherbrev 15:

Brødre, jeg vil gøre jer bekendt med det evangelium, som jeg har forkyndt jer, det som I også har taget imod, som I også står i, og som I også frelses ved, hvis I da holder fast ved det ord, hvormed jeg forkyndte jer det – ellers var det til ingen nytte, I kom til tro. Jeg overleverede jer nemlig først og fremmest, hvad jeg også selv har modtaget: at Kristus døde for vore synder efter Skrifterne, at han

blev begravet, at han opstod på den tredje dag efter Skrifterne, og at han blev set af Kefas og dernæst af de tolv (vv. 1-5).

Kan du se den grundlæggende struktur her? Selvom Paulus ikke er så udførlig som i Romerbrevet 1-4, fremstår hovedpunkterne stadig tydeligt. Mennesker er i nød, fanget i “vores synder” og har brug for “at blive frelst” (underforstået fra Guds dom). Men frelsen kommer gennem dette: “Kristus døde for vore synder... blev begravet... opstod på den tredje dag.” Og alt dette gribes ved at “holde fast ved det ord, jeg [Paulus] forkyndte jer” – ved at tro oprigtigt og ikke forgæves. Så der har vi det igen: Gud, mennesket, Kristus, respons.

Også i forkyndelsen i Apostlenes Gerninger er denne centrale struktur for evangeliet tydelig. Når Peter fortæller folket i pinsen, hvordan de skal reagere på hans forkyndelse af Jesu død og opstandelse, siger han: “Omvend jer og lad jer alle døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave” (ApG 2:38). Igen: Peters appel er ikke omfattende, og Guds dom forbliver underforstået, men den grundlæggende struktur er ikke desto mindre til stede. Problemet: Du har brug for, at Gud tilgiver dig dine synder frem for at dømme dig for dem. Løsningen: Jesu Kristi død og opstandelse, som Peter allerede har uddybet i sin prædiken. Den nødvendige respons: Omvendelse og tro, bevidnet i dåbens handling.

I en anden af Peters prædikener, i Apostlenes Gerninger 3:18-19, fremstår disse fire afgørende sandheder igen tydeligt:

Men Gud har på den måde opfyldt det, han forud har forkyndt ved alle profeterne, at hans salvede skulle lide. Derfor skal I omvende jer og vende om, for at jeres synder kan blive slettet ud.

Problem: Du har brug for, at dine synder bliver slettet, så du kan undgå Guds dom. *Løsning:* Kristus lider. *Respons:* Omvend dig og vend dig til Gud i tro.

Eller overvej hvordan Peter prædiker evangeliet for Cornelius og hans familie:

Og vi er vidner om alt det, han gjorde i jødernes land såvel som i Jerusalem. Ham, som de slog ihjel ved at hænge ham på et træ, ham oprejste Gud på den tredje dag og lod ham træde synlig frem, ikke for hele folket, men for os, der i forvejen var udvalgt af Gud til at være vidner, vi som spiste og drak sammen med ham, efter at han var opstået fra de døde. Og han befalede os at prædike for folket og vidne om, at det er ham, Gud har bestemt til at være dommer over levende og døde. Om ham vidner alle profeterne, at enhver, som tror på ham, skal få syndsforladelse ved hans navn (ApG 10:39–43).

Tilgivelse for synder. Gennem den korsfæstede og opstandnes navn. For enhver som tror. Paulus forkynder ligeledes dette evangelium i Apostlenes Gerninger 13:

Det skal I altså vide, brødre, at det er ved ham, der forkyndes jer syndsforladelse; og i alt det, hvori I ikke kunne gøres retfærdige ved Moseloven, bliver enhver, der tror, gjort retfærdig ved ham (vv. 38–39).

Endnu en gang er den klart genkendelige struktur: Gud, mennesket, Kristus og respons. Du har brug for, at Gud giver dig “syndsforladelse.” Det sker “ved Jesus,” og det sker for “enhver, der tror.”

Forklaring af de centrale sandheder på forskellige måder

Naturligvis er denne struktur med Gud, mennesket, Kristus og respons ikke en fast formel. Apostlene krydser ikke nødvendigvis punkterne af som i en tjekliste, når de forkynder evangeliet. Afhængigt af konteksten, den tilgængelige tid til forkyndelse og deres tilhørere forklarer de disse fire punkter i varierende omfang. I nogle tilfælde forbliver et eller flere af punkterne underforståede frem for at blive direkte udtalt – særligt det faktum, at det er Gud, vi står til regnskab over for, og fra hvem vi har brug for tilgivelse. Dette var dog allerede en dybt forankret sandhed i bevidstheden hos de jøder, som apostlene oftest prædikede for.

Når Paulus derimod taler til en gruppe hedenske filosoffer på Areopagos, indleder han ved at gå tilbage til selve begyndelsen: Gud. *Hans prædiken i Apostlenes Gerninger 17 fremhæves ofte som et forbillede for forkyndelse af evangeliet i en hedensk kultur.* Men denne prædiken rummer et bemærkelsesværdigt og usædvanligt aspekt. Ved nærmere eftersyn bliver det tydeligt, at Paulus faktisk ikke forkynder de gode nyheder om Kristus, men kun de dårlige nyheder!

Han indleder med: “Athenere! Jeg ser, at I på alle måder er meget religiøse. For da jeg gik rundt og så nærmere på jeres helligdomme, fandt jeg også et alter med indskriften: For en ukendt gud. Det, I således ærer uden at kende det, det forkynder jeg jer” (vv. 22-23). Derefter forklarer han dem i versene 24-28, at der findes en Gud, at denne Gud har skabt verden, og at han kalder os til at tilbede ham. Efter at have etableret dette grundlag fortsætter han i vers 29 med at forklare, hvordan synd grundlæggende handler om at tilbede

det skabte i stedet for Skaberens. Han erklærer, at Gud har udpeget en mand til at dømme verden – en mand, hvis guddommelige autoritet blev bekræftet ved at Gud oprejste ham fra de døde. (v. 31).

Og her stopper han! Ved nærmere undersøgelse indser man, at der ikke nævnes noget om tilgivelse, intet om korset og intet løfte om frelse – kun en erklæring om Guds krav og en forkyndelse af opstandelsen som bevis på hans kommende dom! Paulus nævner endda ikke Jesus ved navn!

Hvad foregår der egentlig her? Forkynder Paulus *ikke* evangeliet? Nej, ikke på dette tidspunkt. Hans offentlige prædiken indeholder intet evangelium, ingen gode nyheder. Paulus forkynder udelukkende de dårlige nyheder. Men se på vers 32-34, hvor Bibelen fortæller, at mændene ønskede at høre Paulus igen, og at nogle af dem senere kom til tro. Tilsyneladende forkyndte Paulus *de gode nyheder* – at syndere kunne blive frelst fra den kommende dom – på et senere tidspunkt, måske offentligt, måske i private samtaler.

Ligesom de andre apostle var Paulus fuldt ud i stand til at formidle evangeliets grundlæggende sandheder på forskellige måder. Men det afgørende for os at forstå er, at evangeliet faktisk *indeholdt* nogle grundlæggende sandheder, og fra de prædikener og breve, som er overleveret til os, har vi en meget klar forståelse af, hvad disse grundlæggende sandheder var – og stadig er. Gennem Romerbrevet, 1. Korintherbrev, prædikenerne i Apostlenes Gerninger og hele Det Nye Testamente strukturerede de første kristne deres forkyndelse af de gode nyheder omkring nogle afgørende sandheder:

Først kommer de dårlige nyheder: Gud er din dommer,

og du har syndet imod ham. *Derefter følger evangeliet:* Men Jesus er død, så at syndere kan få tilgivelse for deres synder, hvis de vil omvende sig og tro på ham.

GUD DEN RETFÆRDIGE SKABER

Lad mig præsentere dig for gud (bemærk det lille g). Det er nok bedst, at dæmpe stemmen, inden vi går ind. Han sover sikkert på dette tidspunkt. Han er gammel, ved du nok, og har svært ved at forstå eller acceptere den moderne verden og dens hurlumhej. Hans storhedstid – de dage, han ivrigt fortæller om, når man først får ham i gang – ligger langt tilbage i tiden, før de fleste af os overhovedet blev født. Det var dengang, folk tog hans meninger alvorligt og anså ham for at være en vigtig del af deres tilværelse.

Men alt det har ændret sig. Stakkels gud, han har bare aldrig rigtig tilpasset sig. Livet er gået videre og har overhalet ham. Nu tilbringer han det meste af sin tid ude i baghaven. Jeg møder ham nogle gange derude, og så bruger vi tid sammen blandt roserne, hvor vi stille og blidt taler med hinanden...

Det lader til, at mange stadig holder af ham – eller i det mindste formår han at holde sine popularitetstal høje. Du ville blive overrasket over, hvor mange der rent faktisk kigger forbi for at besøge ham og bede om forskellige ting fra tid til anden. Men det har han selvfølgelig ikke noget imod. Han er her jo for at hjælpe.

Gudskelov er al den vrede, som man nogle gange læser om

i hans gamle bøger – du ved, det med at lade jorden opsluge mennesker, sende ildregn ned over byer og den slags – alt det synes at være forsvundet med alderen. Nu er han bare en rar ven, som er nem at tale og omgås med – især fordi han næsten aldrig svarer igen, og når han gør, er det som regel for at give mig et besynderligt “tegn” på, at det, jeg alligevel vil gøre, er helt fint med ham. Er den slags ven ikke den bedste ven,

Er du vild med dette uddrag?